

வாடை பெயர்ந்து விட்டது. நடுநீர் வுத் திறைக்குக்கடற்கரையில் செமியோனின் வரவாக காக்கிலோமினா காத் திருக்கிறாள்.

மீண்டும் வருடங்களாக, வாடகைக்காற்று பெயரத் தொடங்கியதும் தந்தையுடன் ஒரு தொழிலாளியாக வந்து வாடி அமர்த்து, மீன் பிடித்துச் சேன்ற செமியோன் கடந்த வருடம் தானே சம்மாட்டியாக வந்த போதுதான் அவனுக்கும் பிலோமினாவும் இடையில் அழகிய காதல் மலர்ந்தது. வாடை மூடிந்து யாழ்ப்பாணத்துக்குத் திரும்பும் போது அவளையும் தன் மனைவியாகத் தன்னோடு அழைத்துச் செல்லும் நிறைபுடன் தான் செமியோன் அவளோடு பழகினான். ஆனால் பிலோமினாவின் அண்ணன் சசிசமைத்துவக்கும், செமியோனும் ஒத்து வரவில்லை.

செமியோன் ஒரு சம்மாட்டி. பிலோமினாவின் குடும்பம் செமியோன் போன்ற சம்மாட்டிகளிடம் வலையைச் செய்யும், அந்தத் திறைக்குக்கடற்கரையிலேயே வாழும் ஒன்பது தொழிலாளக் குடும்பங்களில் ஒன்று. பிலோமினாவும், செமியோனும் இடையிலான உறவைச் சாக்காக வைத்து செமியோனைப் பயன்படுத்த முன்நீர் தான் பிலோமினாவின் அண்ணன் சசிசமைத்து. அது சண்டையாகி இவர்களது காதலும் முட்டிக்கட்டை வந்து விட்டது.

பேனமுறை செமியோன் போகும் போது இவளையும் கட்ட வரும்படிதான் கேட்டான். அம்மா, அப்பா, அண்ணாவின் சம்மதம் பெறாமல் வரமுடியாது என்று மறுத்து விட்டாள். இப்போது மறுக்கக் கொண்டு, இம்முறை செமியோன் விரும்பியது போல அவனுடையே போய் விடவேண்டாமென்ற நிறைபுடனும், தீராக காதலுடனும். காத் திருக்கிறாள்.

அவன் வருவானா?

சசிசமைக்கும் அவனுக்குமிடையில் நடந்த அபிபிடிச் சண்டையால் அவமானப்பட்டும் போனவன், இனி வரமாட்டான் என்று பலர் பசீகக் கொண்டார்கள். அவன் வந்து விடக் கட்டாது என்ற பதனைபுடனும் சிலர் இருந்தார்கள்.

பிலோமினாவின் தோழி நாகம்மா. பிறக்கும் போதே தாயை இழந்தவள். தந்தையும் இல்லை. புதினழை வருடங்களாக தாத்தா பொன்னுக்கிழவருடன் வாழ்ந்து வருகிறாள். அவளும் பிலோமினா குடும்பம் போல வாடையைக் காத் திருந்து, வாடி அமர்த்து மீன்

பிபிக் குமம் சமம்மாட்டிகளிடம் தொழில் செய்பவள்தான். இம்முறை அவளதைத் தடேயும் ஒரு காதல் வந்தது.

நடுநுதீ வின தறெகுகுக் கடறகரகைக்கு மன்னார், பசோலயிலிருந்து 26 வயதுகள் மதிக் கத்தக சமம்மாட்டி மரியதாஸ் வருகிறான். கரவைலவை சிமீன் பிபிக் குமம் அவனுக்கு நாகம்மா மலே கண் விழுந்து விடுகிறது.

ஆனால் சிறுவயதிலிருந்து நாகம்மாதான் தனது மனைவி என்ற நினைப்புடன் குதிரசைச் சவாரியும், குறிதவறாத வடேடகை குணமும் கொண்டு கபர்த்தடியுடன், பானிக் கடடகை குதிரையில் திரிகிறான் நாகம்மாவின் மச்சான் விருத்தாச்சலம்.

நாகம்மா, மரியதாஸின் காதலுக்கு விருத்தாச்சலம் வில்லன். பிலோமினா, சமியோனின் காதலுக்கு பிலோமினாவின் ஓட்டு மொத்தக் குடும்பலே வில்லர்.

ஊருக்கே வில்லன் சூடலசைச் சண்முகம். பணைகள் தான் அவனது எண்ணம் முழுவதிலும்.

இவகைளோடு கரயைர்ப்பகுதியிலிருந்து இயந்திரப்படகுகளோடு வந்த சமம்மாட்டி சமியோன் (பிலோமினாவின் காதலன்), பசோலயிலிருந்து கரவைலயைோடு வந்த சமம்மாட்டி மரியதாஸ் (நாகம்மாவின் காதலன்), உள்ளூர் சமம்மாட்டியிசுப் இவர்கள்குள் தொழிற்போட்டி.

வருவானா, மாட்டானா..? என்றிருந்த சமியோனும் வந்து விட அங்கு இரு ஜோடிகளின் காதல் நல்ல தண்ணிக் கிணற்றடியிலும், ஆலடிவயிரவர் கோயிலடியிலும் என்று தொடர்கிறது.

கதை நடுகிலும் எம்மோடு கபடவகை கபழகை கடாவும் (Pelican) பறக்கிறது. பறக்கும் பறவகைளிலயே மிகப் பெரிய பறவகை கபழகை கடாதானாம். வாடகை காற்று வீ சத்தொடங்கியதும் வடக்கிலிருந்து புலம் பெயர்ந்து (வலசை சலெலுதல்), பல நூறு மலைகள் கடந்து நடுநுதீ வுக் தறெகுகுக் கடறகரகைக்கு வந்து, குட்டகை காடுகளில் தங்கியிருந்து, எப்போதும் இணையுடன் இணைந்தே திரியும், பஞ்சுப்பொதி போன்ற கபழகை கடாக்களை மிகச் சாதுரியமாகக் கதயைோடு அழதைத்துச் சலெல்கிறார் சவங்கை ஆழியான் (க. குணராசா [1]).

காதலர்கள் இணைவார்கள், பிரிவார்கள், விருத்தாச்சலத்தின் நாகம்மா மீ தான் காதல் நிறைவேறும்... என்ற களே விகளுடனயே கதை தொடர்கிறது. கதையின் முடிவு பெருமாள் முருகனின் மாதொருபாகன் நாவலை ஞாபகப்படுத்துகிறது. அதிலே பொன்னாவின் கணவன் காளி அவளிடம் வரும் போது குழந்தைப்பறே இல்லாத அவள் வீட்டைப் பட்டிக் கொண்டு குழந்தைக்காக இன்னொருவனிடம் போய் விட்டாள். இங்கே விருத்தாச்சலம் தனது முறைப்பண்ணைத் தடேயும் போது நாகம்மா வீட்டைப் பட்டிக் கொண்டு உள்ளே காதலுக்காக, தன் மனம் விரும்பியவனுடன் இருக்கிறாள். இரண்டும் வறே வறே கதகைளும், வறே வறே கோணங்களும் என்றாலும் தவிர்க்க முடியாமல் அக்கதை நினைவில் வருகிறது. அந்தக் கணவன் காளியில் ஏற்பட்ட அனுதாபம் போலவே விருத்தாச்சலத்திலும் ஒரு வித அனுதாபமும் ஏற்படுகிறது. அதே போல அந்த ஜோடிகள் பிரிக் கப்பட்டு விடக் கபடாது என்ற விருப்பும், பிபிபட்டு விடக் கபடாது என்ற தவிப்பும் கபடவகை வருகின்றன.

ஓர் நாவலை வாசிக்கத் தொடங்கும் போது எப்போதும் ஆரம்பத்தில் ஓர் இழப்பறி நிலை இருக்கும். ஆனால் இந் நாவலைத் தொடங்கியதில் இருந்து மூடிக் கும் வரை ஓர் இடத்தில் கட்ட ஓர் தடைய்வு இல்லை. அடூத் து என்ன என்ற ஆவலுடனயே கதலை மூழுவதும் நகர்த்து.

செங்கை ஆழியானின் “முற்றத்து ஒற்றைப்பனை” வாசிக்கும் போதும் அப்படி ஓர் உணர்வதே தோன்றியது. ஆனாலும் அதைப்போல இதனை ஓரே மச்சில் வாசித்து மூடித்து விட முடியவில்லை. நின்று நிதானித்து அனகேமான பக்கங்களை இரண்டு அல்லது மூன்று முறைகள் வாசித்தனே. சில பக்கங்களை இன்னும் பலமுறை வாசித்தனே. அத்தனை விடயங்கள் கதைக்குள் அடங்கியுள்ளன. நயினாதீ வுக் கடற்கரை, கள்ளத்தி ஆறு, வாடகை, சோளகம், மூரூககை கற்களால் அமகைக் கப்பற்ற பகிறுவலே, மீ ன்பிடித்தொழில், அதிலுள்ள சில நுணுப்பங்கள், சம்மாட்டி, மன்றாடி... போன்ற பதவிப்பெயர்கள்... என்று கதலை மூழுவதிலும் மிகுந்த ஆர்வத்தைத் தரக்கூடிய பல விடயங்கள் கொட்டிக் கிடக்கின்றன. மீ னவக்குடும் பங்களின் வாழ்வியல் முறையில் ஓர் சொற்பத்தையேனும் அறிய முடிந்த திருப்தி ஏற்படுகிறது.

செங்கைஆழியான் தனது மூதூமலமணிப்பட்டத்திற்காக மன்னாரிலிருந்து மூலத்தைத் தீ வு வரையான மீ ன்பிடித்தொழில் பற்றிய ஆய்வினை மறே கொண்டு இருக்கிறார். அதனுடன் தான் ஆங்காங்கு சந்தித்த கதலை மாந்தர்களை இங்கு உலாவ விட்டு நடுநுத் தீ வின் புவியியற் பின்னணியில் கதையை உருவாக்கியிருக்கிறார். வீ ரகசேரி வளையீ டாக 1973 இல் வளையாகி உள்ளது.

கதையில் கூறிப்பட்டத்தக்க அளவாக்கு எழுத்துப் பிழைகள் உள்ளன. பசேச்சுத் தமிழிலும் தடூமாற்றங்கள் உள்ளன. அது ஓர் கூறையாகத் தரையாத அளவாக்கு கதலை நிறைவாக உள்ளது.

43 வருடங்களுக்கு முன் வளையிவந்த வாடகை காற்று என்னும் ஓர் நாவல் இன்னும், இன்றைய நவீ னங்களின் மத்தியிலும் சுவாரஸ்யம் கூன்றாமல் இருப்பது வியப்புக்குரியதே.

இதனை நான் கண்டிப்பாக எழுதியதே தீ ர வணேடும் என்றாகி விட்டது. இந் நாவலை வாசித்த பின் வறே சிலதலை வாசிக்கத் தொடங்கி மூழூமயாக மனம் ஒன்ற மூடியாமல் அவதிப்பட்டனே. மீ ண்டும் ஓர் முறை வாடகை காற்றை மூழூமயாக வாசித்தனே. ஓர் சில வரிகளாவது வாடகை காற்றைப் பற்றி எழுதினால்தான் என்னால் அடூத் து கட்டத்துக்கு நகர மூடியும் போல தோன்றியது. நான் எழுதியது சொற்பமே. வாசித்தால் கிடகைக் கப்போவது இன்னும் பல.

இந் நாவல் வாடகை காற்று என்ற படமாகக் கட்ட 1978 இல் வளையிவந்தது. மூதல் மூதலாக ஜனாதிபதி விருது பெற்ற தமிழ் ப்படம் என்ற பெருமயையும் பெற்றது. படத்தலை நான் பாரக்கவில்லை. ஆனால் இந் தக்க கதையே ஓர் படம் போல என் மனம் மூழுவதும் விரிந்து கிடக்கிறது.

இந் நாவலை இத்தனை வருடங்கள் கடந்த பின்னும் வாசிப்பதற்கான ஓர் வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்த நூலகத்துக்கு நன்றி.

நூலகத்தில் வாடகை காற்று <http://noolaham.net/project/167/16603/16603.pdf>

